

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Ambitio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

Idem dic de lapidibus stipitis non tangentibus mensam, secundum Pisan. & de tangentibus mensam, sed non principalibus, secundum Sum. con. l. 3. titu. 14. nisi tot amoveantur, quod altare formam amittat, secundum glossam-Ray. ibi. Quartò si frangatur vel amoveatur, vel eminuatur signum sepulchri, c. si. motu. de con. d. 1. & hoc ubicumq; sit sigillum etiam in latere, secundum Ar. Hi quatuor modifunt, de mente Pan. in cap. ad hæc. & capi. quod in dubijs. eod. titu. Innuit etiam alium modum inditectæ, in c. in ligneis. eod. tit. ubi dicit. Si contingat enormis fractura in altari, exacratur, ut si tantum minuatur, vel augeatur, quod formam amittat. Forma enim est, quæ dat esse rei. Unde idem videtur esse, enormis fractura & notabilis additio, quantum ad hoc, quia est eadem ratio.

¹¹ ALTARE portatile exacratur primo, ex remotione lapidis à ligno, quando sepulchrum est in ligno, secundum Ioan. and. in c. si ligneis. eod. tit. Secundo quando mouetur sigillum sepulchri existentis in lapide, siue lapis sit in ligno, siue non secundum oēs doc. Tertio ex notabili lapidis fractione, ut in capi. in ligneis. eod. titu. & hoc modo non potest violari si consecratur sine reliquis, quod non est in usu, ut dictum est supra. Non enim exacratur ex eo, quod degradati, vel huiusmodi, celebrauerint in eo, ut reconfiguratione indigeat, neque reconfiguratione, cum nullo iure sit cautum. ar. cap. his qui. de senten. ex. lib. 6. Si vero sepulchrum est in ipso lapide, licet lapis sit in ligno, propter remotionem lapidis à ligno non exacratur, secundum Ioan. and. in dict. cap. in ligneis. (licet quidam dubitant) quia non sit consecratio in vnione, sed consecratio est solius lapidis. Additur autem lignum, ut commodius calicem, & hostiam capiat. & hoc tene.

¹² EXACRATA ecclesia, non exacratur altare, quia ecclesia potest destrui, & altare, quia ecclesia potest destrui, & altare remanere, ita tenet Pa. c. proposuisti. eod. titu. Polluta tamen ec-

clesia, polluitur altare: stabile ita ut reconfiguratione indigeat, quia pollutio concernit totum corpus ecclesiæ. Idem cum altaria sint intra corpus ecclesiæ, sunt polluta, nec ante reconfigurationem in ipsis potest celebrari, & polluto altari, polluitur etiam ecclesia. Secus autem de eo, quod est extra ecclesiam, nisi esset vnum cum eius pariete. Et quod modis polluitur ecclesia, tot modis & altare. In altari, in quo consecrauit Episcopus, non potest alius eodem die consecrare. c. si. de con. d. 1. nisi de licentia Episcopi vel urgente necessitate, quando episcopus non posset complere. 6. quæst. 1. capi. nihil.

¹³ ALTARIA plura eodem die possunt consecrari, sicut plures Episcopi cum sis. de con. eccle. & alta.

¹⁴ ALTARE lapideum esse debet, tum quia Christum significat, tum quia Christi corpus in lapideo sepulchro fuit reconditum, tum quia de facilis hæc materia ubique potest inueniri, ut scribit Tho. 3. q. 83. a. 3. ad. 5. & 4. sen. d. 13.

AMBITIO.

AMBITIO importat inordinatum appetitum honoris, secundum Th. secunda secundæ. q. 131. a. 1. ideo est semper peccatum, quandoque mortale, quandoque veniale. Est autem mortale ex fine, quando ibi ponitur finis, quod est, quando quis est paratus facere aliquod peccatum mortale, propter consequendum talem honorem. Secundo ex materia circa quam ambitiosus querit honorem, ut si querat reputari ut Deus, vel de aliquo crimine honorari, ut de blasphemia, homicidio, & huiusmodi est mortale, vel si appetit honorari, ut aliquod crimen mortale possit committere. In reliquis autem casibus, communiter est veniale, ut si querit honorari de scientia, quam non habet, vel plus quam habet ut talem honorem non ordinat in Deum vel ad utilitatem proximi, non tamen propter hoc mortaliter Deum offenderet. Hæc S. Tho. secunda secundæ. q. 131. & Caiet. in summa, ibi. Si

quis autem appetat honorari de virtute, quam habet, & in ordine ad Deum à quo virtutē habet, ambitiosus non est, quia appetitus eius ordinatus est, sed dicitur magnanimus.

ANGARIA infra, GABELLA per totum.

APPELLATIO.

¹ APPELLATIO iudicialis, est à minori iudice ad maiorem prouocatio. 2. quæst. 6. c. omnis oppressus. & Pa. in rub. de appel. Appellatio autem extraiudicialis, à præfenti, vel verisimiliter futuro grauamine, ad superiorem prouocatio est. Prima si legitima est, suspendit pronunciatum, ac etiam iurisdictionem iudicis, quo ad illam causam, & ipsius ad superiorem transfert cognitionem. Secunda si est probabilis, causam ipsam ad superiorem transfert, vt ea pendente, in ipsius præiudicium nil tenetur. Facit c. super. de appella.

² QUA appellatio inuenta est propter iniquitatem, vel imperitiam corrigendam, & est de iure naturali. idē princeps, quoad eius substantiā tollere non potest, vt dicemus, licet appellationis formalitatem tollere possit. Facit clemen. pastoralis. de re iudic. infra. §. 12.

³ QUANDO autem, & quoties sit appellandū, vide C. de appel. auth. hodie autem & l. vltim. C. quomodo & quando iud. l. ab eo. ff. de appellatio. re. l. 1. §. fin. extra. de appell. quia hoc magis ad forum exterius, quam ad animum pertinet.

⁴ APPELLATIO interposita post censuram excommunicationis, suspensionis, & interdicti, vel ab ingressu ecclesie, non tollit ipsius effectum. tex. in c. is cui de sent. excom. in 6. intellige quando tales sententiæ absolute sunt inflictæ: tunc enim secum trahunt executionem. c. pastoralis. de appella. aliter si conditionaliter essent emanatæ, vt dicendo. Excommunico te, vel interdico, nisi infra mensem feceris sic, &c. in capit. præterea. cl. 2. de appel.

⁵ SI quis dicat excommunico te, si

appellaueris, appellatio secundum Innocentium in d. cap. præterea. suspendit effectum. Si verò dicat, excommunico te si disposueris ad appellandum, tunc si prælatus non potest prohibere appellationem, non erit excommunicatus: secus si potest infra. Interdictum §. 1.

⁶ EXCOMMUNICATIVS post legitimā appellationem, non est euitandus, vt not. in c. licet. de sen. excom. li. 6. & c. pastoralis. de appe. tamen si excommunicatus nominatim, & expresse, & specialiter, infra tempus à iure vel à iudice determinatū non fuerit prosecutus appellationem, vt debuit, eo elapso poterit denuntiari, debet reputari pro excommunicato, donec per sententiam fuerit declaratum, appellationem ante sententiam fuisse interpositam. Aliqui tamen dicunt, quod illa excommunicatio fuit nulla, propter appellatorem: primum tamen videtur verius.

⁷ CELEBRANS post prædictā denuntiationem, & desertionem appellationis, & se diuinis ingerens, nō efficitur irregularis, secundum Archi. in d. c. licet. quem sequitur Ge. quia per appellationem legitimam ante excommunicationem positam, excommunicatio fuit suspensa. Et licet postmodum denuntiatur excommunicatus, non tamen excommunicatur, nec verè est excommunicatus.

⁸ APPELLARE ex confidētia iustæ causæ, in conscientia licitū est, secundum Tho. secunda secundæ. q. 69 a. 3. supra. Accusatio §. 14.

⁹ ALLATO grauamine per iudicē, potest hoc expresse incontinēti appellari: nec est opus vt petatur reuocatio grauaminis, sed illo illato de præfenti, potest statim appellari propter timorē futuri grauaminis. de quo verisimiliter timeretur, nō tamē licet appellare à futuro, nisi exprimat grauamē de præfenti. Pan. in c. 1. de dilat. vlti. nota.

¹⁰ QUAM